

[Ole Olsen.]

situation at forsøge at holde begreberne nogenlunde klare. SFs forslag indebærer ikke et prisstop, men drejer sig om maksimalpriser.

Jeg synes ikke, landbrugsministeren skal slippe for bebrejdelser i denne situation. Det er sagt, at der er blevet foretaget nogle indgreb, og det er da korrekt — det skal vi da også gerne sige tak for. Men det var jo sådan, at hele Europa over vidste man i august-september, at der blev mangel på kartofler. Man kunne dengang have standstet for eksporten. Det havde været betydelig bedre end det, der er sket nu.

Det er blevet sagt, at SF skulle nære foragt for kartoffelavlnerne, og i den forbindelse er det nævnt, at det er et frit og liberalt erhverv. Nu ved jeg ikke, hvor frit og liberalt erhvervet er. Det er dog stærkt påvirket af de kornprisstigninger, som har fundet sted efter vores indtræden i EF, og de kornprisstigninger, der er sket på verdensmarkedet. Det medfører naturligt og skal vel medføre stigende priser på kartofler også på det danske marked.

Jeg vil da godt føje til, at fra SFs side ser vi sådan på det, at vi vil godt være med til i landbrugsudvalget at se på en national dansk kartoffelordning. Vi kan i og for sig godt se, at ønsker man at skære toppen af priserne, ja, så er der måske også grund til at skære bunden af priserne. Det synes vi blot ikke var sagen at fremlægge i et lovforslag, som tager sigte på at afhjælpe en øjeblikkelig nødsituation, men tilsagnet skal da meget gerne gives fra SFs side. Vi får vel herved ikke et frit og liberalt erhverv, men kartoflerne vil vel ikke adskille sig meget fra den skæbne, landbrugsvarer i øvrigt har i EF. Hvis man laver kineserier på det område, kunne det da også godt være, vi kunne finde ud af at lave nogle kineserier på kartoflernes område.

Men al denne gråd over de dårlige vilkår. Jeg synes lige, man skal spise brød til. For kendsgerningerne er, at hvor bruttoudbyttet for byg er 2.000-3.000 kr., så er bruttoudbyttet for kartofler vel 10.000-15.000 kr. — erkendt, med en betydelig højere arbejdsindsats og også med større omkostninger i øvrigt. Jeg vil godt se tal på bordet i landbrugsudvalget for, at det er en så dårlig

forretning at dyrke kartofler, før vi går med til sådan en ordning, men tilsagnet skal da meget gerne være givet om, at vi gerne vil kigge på det.

Poul H. Møller (KR):

Der er nok flere grunde til den akutte kartoffelmangel, som er opstået her i landet. Der er bl.a. nævnt tørkeperioden, og den har utvivlsomt haft sin store del af indflydelsen på dette, men der er nok også andre ting, der har spillet ind.

Ud fra mit kendskab til hele den produktionsproces, der foregår, kan jeg sige, at det i hvert fald ikke er kartoffelavlnerne som sådan, der har spundet guld på dyrkningen af disse kartofler. Der må være nogle mellemled, som hugger voldsomt ind, når kartoflerne, fra de leveres i produktionsleddetovre i Jylland, til de f.eks. står på en københavners bord, er steget i pris til det tre- og firedobbelte. Det er jo ikke noget, vi kender alene fra kartoflerne, men også for animalske varer, men derfor er det alligevel forunderligt at se, hvad der kan ske undervejs.

Med hensyn til det foreliggende forslag, så mener jeg ligesom flere foregående ordførere, at disse foranstaltninger, som skulle indføres i anledning af denne knaphed, allerede er foretaget, sådan som landbrugsministeren har gjort rede for det her i dag. Men jeg vil da godt sige, at der kan godt være ting og sager, som det ville være fornuftigt at drøfte i den forbindelse, også med henblik på en eventuel gentagelse af sådanne vanskeligheder, og derfor vil vi fra kristeligt folkeparti meget gerne drøfte sagen i udvalget.

Fuglsang (DKP):

I modsætning til nogle af de foregående ordførere betragtede vi monopoltilsynets indgreb som et skridt, men også kun som et skridt, i den rigtige retning, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at udtrykke et fromt ønske om, at man kunne få flere af den slags skridt, ikke mindst hvor det drejer sig om fødevarer.

At skridtet ikke har været tilstrækkeligt, synes den senere udvikling at have vist. Det har ikke været i stand til at opfylde det, som vi må betragte som et rimeligt mål, nemlig for det første at sikre befolkningen de nød-